

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce **J. H.**, bytem T., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 21.4.2015 proti rozhodnutí žalované ze dne 3.4.2015 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. **Žaloba s e z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 21.4.2015 se žalobce domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 3.4.2015 č.j. X, protože nesouhlasí se zamítnutím zvýšení invalidního důchodu II. stupně na stupeň III. Při posuzování jeho stavu nebyly jednotlivé diagnózy dány do správných souvislostí a v důsledku toho pak není správně posouzena celková míra poklesu jeho pracovní schopnosti. Základním problémem jeho zdravotního stavu je problém psychického charakteru diagnostikovaný jako panická porucha, která je zdrojem jeho dalších zdravotních potíží. Kontakt s okolím mu pak zásadním způsobem komplikuje i lupénka, když toto onemocnění propuká s velkou intenzitou právě v závislosti na psychice, přináší ztrátu manuální zdatnosti a hybnosti, a znemožňuje mu nosit normální obuv, nebo jen podat někomu ruku. Základní psychické onemocnění hodnotí jako středně těžké s omezením pracovní schopnosti o 60% a s ohledem na další onemocnění by mělo být omezení navýšeno, tedy celkem pokles jeho pracovní schopnosti přesahuje 70%, což je invalidita III. stupně.

Závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí. (*Následně k výzvě soudu zaslal kopii napadeného rozhodnutí.*)

*Napadeným rozhodnutím ze dne 3.4.2015 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 2.2.2015, jímž byla zamítnuta jeho žádost o změnu výše invalidního důchodu podle § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. c) téhož zákona, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Tachov ze dne 19.1.2015 není invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale je nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 3.4.2015 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě ze dne 20.3.2015 vypracovaným lékařem ČSSZ bylo zjištěno, že žalobce je nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně, ale není invalidní pro invaliditu třetího stupně, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XII, položce 4c) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 40-50%; žalobci byla přiznána s ohledem na aktuální klinický nález a s přihlédnutím k dalším zdravotním potížím horní hranice 50%, která ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky nebyla změněna, tudíž nebylo možno námitkám žalobce vyhovět.*

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Tachov vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 19.1.2015 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 20.3.2015 soud zjistil, že žalobce nebyl uznán invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale byl nadále uznán invalidní pro invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XII, položce 4c) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 50%. Posuzující lékař ČSSZ pak tuto hodnotu ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky neměnil, na rozdíl od lékaře OSSZ, který vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu hodnotu zvýšil o 10%, tj. na celkových 60%.

*Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 7.7.2015 navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. a rozhodnutí ponechala na výsledku dokazování a úvaze soudu. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 3.4.2015 bylo žalobci doručeno dne 8.4.2015.*

K žádosti soudu PK MPSV-pracoviště v Plzni vypracovala po jednání konaném dne 9.9.2015 posudek, když jednání byl přítomen i žalobce za účasti odborných lékařů z oboru ortopedie a dermatovenerologie, v jehož závěru komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu druhého stupně, ale nešlo o invaliditu třetího stupně, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%, neboť komise hodnotila zdravotní postižení žalobce také dle kapitoly XII, položky 4c) přílohy

vyhlášky, na horní hranici 50%, ovšem na rozdíl od námitkového řízení byla v souladu s posudkem OSSZ ohledně zvýšení hodnoty o 10% dle § 3 odst. 1 vyhlášky, neboť tímto zohlednila i další onemocnění; celková ztráta činí 60 %. Komise v souladu s posudkem OSSZ i námitkovým řízením jako příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce hodnotila pustulozní psoriázu palmoplantární chronického typu, psoriatickou polyarthritidu až se suspekci M. Bechtěrev s HLAB 27 pozitivní, psoriatickou sakroileitidu II. stupně, ve smyslu těžkého funkčního postižení, exacerbujícího, s prognózou qoad sanationem jen velmi mizivou s výše uvedenou komorbiditou, hodnoceno na horní hranici uváděné procentuální ztráty 40-50%, tj. 50%. Tato míra poklesu vzhledem k dalšímu zdravotnímu postižení byla zvýšena dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky o 10% na celkových 60%, když bylo zohledněno psychické onemocnění a bolestivý páteří syndrom. Nejedná se o zvlášť těžké funkční postižení, rozsáhlé postižení kůže s masivním zánětem a značnou tvorbou šupin či o rozsáhlé trvalé kloubní změny mutilujícího charakteru. Dle doložených psychiatrických nálezů je panická ataka léčbou stabilizována - objektivizováno doloženým psychiatrickým vyšetřením, kde je uvedeno, že posuzovaný se s touto poruchou „naučil žít“, léčba je ve své intenzitě postačující, funkčně odpovídá středně těžkému postižení, nebude měněna. Pokud by komise volila jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu panickou ataku, sekundární depresi, hodnotila by dle kapitoly V., položky 5 c) přílohy vyhlášky, to je středně těžké funkční postižení, se značně sníženou úrovní sociálního fungování, se značně omezeným výkonem některých denních aktivit, na horní hranici uváděné procentuální ztráty, tj. 35%. Nejedná se o těžké psychické postižení, ve smyslu obsedantně kompulzivní poruchy s neschopností kontaktu mimo přirozené sociální prostředí, ani o těžké narušení společenských a pracovních funkcí a výkonu většiny denních aktivit. Žalobce není schopen práce ve studeném, špinavém, vlhkém prostředí, s možností kontaktu s chemikáliemi a saponáty, noční práce, práce ve vynucené poloze, obzvláště psychicky stresové, je schopen práce v hygienicky nezávadném prostředí, psychicky méně náročné, v denních směnách, s možností změny polohy sed-stoj a dle § 5 odst. 3 je schopen pracovního zařazení na úvazek zkrácený až o jednu polovinu. (*Stejnopsis posudku byl doručen žalované a žalobci.*)

Žalobce před dožádaným Okresním soudem v Tachově dne 9.11.2015 setrval na podané žalobě a vyjádřil nesouhlas s posudkem, protože jednotlivé diagnózy nejsou dány do správných souvislostí a v důsledku toho není správně posouzena celková míra poklesu pracovní neschopnosti. Největším problémem je psychické onemocnění, a tím je panická porucha, dále mu komplikuje kontakt s vnějším okolím lupénka. MUDr. V. - poliklinika Tachov zjistil, že má také Bechtěrevovu nemoc 2. stupně. Základní psychické onemocnění by mělo být hodnoceno jako středně těžké omezující pracovní neschopnost o 60% a s ohledem na další závažná onemocnění pokles pracovní neschopnosti přesahuje 70%. Jedná se tedy o invaliditu III. stupně. Dále uvedl, že pracovní anamnéza v posudku PK MPSV je neúplná. Od 1.1.2014 do 30.4.2015 byl veden v evidenci ÚP Tachov a od 2.5.2015 byl zaměstnán u firmy Sebald s.r.o., Chodová Planá, Pohraniční stráž 686 jako mistr výroby, k 30.6.2015 s ním byl pracovní poměr ukončen. Od 25.5.2015 je v pracovní neschopnosti (zhoršování lupénky a psychického stavu).

K žádosti soudu PK MPSV doplnila svůj posudek dne 1.12.2015 a v závěru tohoto doplnění komise uvedla, že vyhodnotila skutečnosti, které vedly k požadavku na doplnění

posudku, přičemž neshledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru a zdůraznila, že jako rozhodující pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav shodně s OSSZ a námitkovým řízením hodnotila postižení kožní, to je pustulozní psoriázu palmoplantární, neboť se jedná o onemocnění chronického typu, jedná se o postižení exacerbující s prognózou quod sanationem jen velmi mizivou - nepříznivou, vzala v úvahu i M. Bechtěrev s HLAB 27 pozitivní, tak jak je uvedeno a zdůvodněno v posudku. Komise rovněž vzala v úvahu probíhající psychické onemocnění. V posudku uvedla, z jakého důvodu hodnotí psychické postižení jako středně těžké, nikoliv jako těžké postižení. Komise setrvala na svém závěru, že se u žalobce nejedná o invaliditu III. stupně. Pokud se jedná o pracovní anamnézu, s touto byl žalobce seznámen při jednání, přičemž žádné námitky neuvedl.

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 21.1.2016 se žalobce bez omluvy nezúčastnil; zástupce žalované závěrem navrhl s ohledem na závěr posudku PK MPSV a jeho doplnění zamítnutí žaloby, neboť se žalobci nepodařilo prokázat, že by byl invalidní pro invaliditu třetího stupně.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů; podmínky pro toto zvýšení byly shledány posudkovými lékaři (OSSZ i PK MPSV, nikoliv ČSSZ), jak uvedeno shora.

Žalobce se podanou žalobou domáhá přiznání invalidity třetího stupně upravené v citovaném § 39 zákona. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky).

Subjektivní pocit žalobce o tom, že by mu měl být přiznán vyšší stupeň invalidity pro zjištěné zdravotní potíže, však nemůže být důvodem pro přiznání požadovaného stupně

invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Požadovanou invaliditu lze pojištenci přiznat pouze tehdy, jestliže vyplývá z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě v požadovaném stupni přesvědčen.

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění, soudní řád správní (dále jen *s.ř.s.*), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 3.4.2015*. Pokud u žalobce dojde (nebo již došlo) ke zhoršení jeho zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání invalidity třetího stupně v novém správním řízení (nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři).

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 3.4.2015 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 9.9.2015 následně doplněného a vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobce, neboť komise pro jeho posouzení měla dostatek odborných lékařských nálezů zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jeho onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, rovněž je stanoveno i omezení, které však žalobce nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Všichni posudkoví lékaři hodnotili zdravotní postižení shodně dle kapitoly XII., položky 4c) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 50%. Posuzující lékař ČSSZ pak tuto hodnotu ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky neměnil, na rozdíl od lékařů OSSZ a PK MPSV, kteří vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu hodnotu zvýšili o 10% na celkových 60%. Přiznaná 60% ztráta schopnosti soustavné pracovní schopnosti však nedosahuje potřebných 70% této ztráty pro invaliditu třetího stupně, tudíž žalobce byl nadále uznán invalidní pro invaliditu druhého stupně k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, neboť byl vypracován za účasti odborných lékařů z oboru ortopedie a dermatovenerologie po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobce, když při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno i ze zjištěných diagnóz.

Krajský soud v Plzni ze shora uvedených důvodů proto *žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (*výrok I. rozsudku*). *Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 3.4.2015 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu*, protože žalobce neprokázal, že splňuje podmínky pro přiznání invalidity třetího stupně; žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi námitkami ze dne 20.2.2015 uplatněnými proti rozhodnutí ze dne 2.2.2015. Neznamená totiž, že je nesprávné rozhodnutí ČSSZ, pokud není v souladu s požadavkem žalobce, neboť rozhodující je výsledek posouzení zdravotního stavu ve vztahu k invaliditě posudkovými lékaři v souladu s platnou právní úpravou.

Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů

řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 21. ledna 2016

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně